Dva základní požadavky na SŘBD:

- chránit data organizovaná pod daným SŘBD,
- poskytnout korektní a rychlý asynchronní přístup většímu množství uživatelů.

Řešení:

- komponenta řízení souběžného (paralelního) zpracování (concurrency control)
- komponenta zotavení z chyb (recovery). Řízení souběžného zpracování

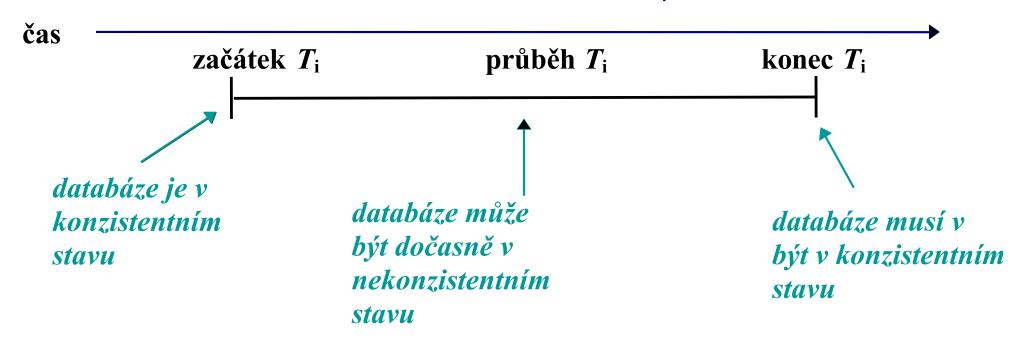
 Řízení souběžného zpracování zajišťuje uživatelům, že každý vidí konzistentní stav databáze bez ohledu na to, že více uživatelů přistupuje asynchronně ke stejným údajům.

Zotavení z chyb

zajišťuje, že stav databáze není narušen v případě chyby software, systému, nebo fyzického média v průběhu zpracování úlohy měnící data v databázi. Důsledkem takového incidentu nesmí být nekonzistence databáze.

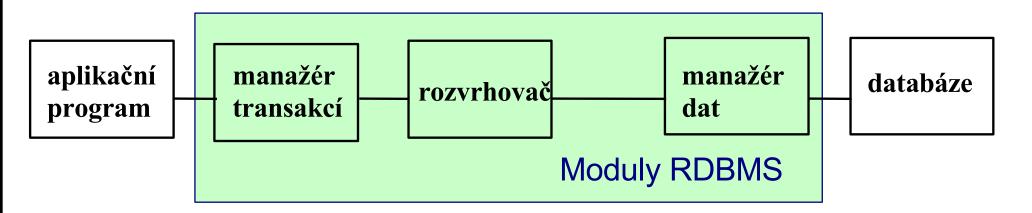
Řešením je transakce:

vhodná programová jednotka a vhodné mechanismy, které zabezpečí, že po skončení akce (korektním i nekorektním) zůstane databáze konzistentní (platí všechna IO definovaná ve schématu).

Vlastnosti transakce:

- transparentnost paralelního zpracování
- Atomicita vzhledem k chybám

Transakce je vymezená logická jednotka práce

převod peněz z jednoho konta na druhé

přihlášení na zkoušku zápis na cvičení

odhlášení ze zkoušky odepsání ze cvičení

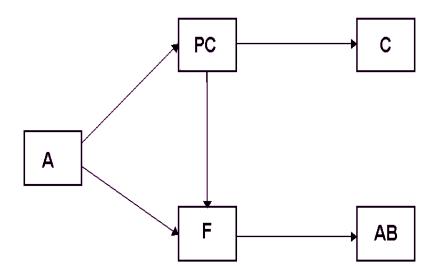
přehlášení na jiný termín přehození na jiné cvičení

- Hranice: konec transakce explicitní
 - COMMIT (potvrzení)
 - ROLLBACK (zrušení)
 - implicitní ROLBACK
 - začátek transakce implicitní
 - explicitní SET TRANSACTION

Obnovení konzistence po incidentu

- Operace použité při obnově:
 - UNDO
 - REDO
- Využití transakčního žurnálu

Transakční zpracování stavový diagram transakce

Transakce se může dostat do jednoho z pěti stavů:

- aktivní (A) od počátku provádění transakce,
- částečně potvrzený (PC) po provedení poslední operace transakce,
- chybný (F) v normálním průběhu transakce nelze pokračovat;
- zrušený (AB) po skončení operace ROLLBACK, tj. uvedení databáze do stavu před transakcí;
- potvrzený (C) úspěšném zakončení, tj. po potvrzení operací COMMIT.

ACID vlastnosti transakce:

- atomicita (Atomicity) transakce musí buď proběhnout celá nebo vůbec,
- konzistence (Consistency) transakce transformuje databázi konzist. stavu do jiného konzist. stavu,
- nezávislost (Independence) dílčí efekty jedné transakce nejsou viditelné jiným transakcím,
- trvanlivost (Durability) efekty úspěšně ukončené (potvrzené) transakce jsou trvale uloženy (persistence).

ZOTAVENÍ Z CHYBY

Optimistická strategie

Pesimistická strategie

ZOTAVENÍ Z CHYB

třídy možných chyb

Globální chyby (mají vliv na více transakcí)

- Spadnutí systému serveru (např. výpadek proudu), důsledkem je obecně ztráta obsahu vyrov. pamětí.
- Chyby systémové, které ovlivňují transakce, avšak nikoli celou databázi (např. uváznutí, odumření komunikace klienta se serverem),
- Chyby médií (např. incident na disku), které zapříčiní ohrožení databáze, nebo její části,
 - Lokální chyby (v jedné transakci).
- Logické chyby, které by měly být "odchyceny" a ošetřeny na úrovni transakce explicitním vyvoláním operace ROLLBACK (pokus o porušení IO při zápisu do DB, dělení nulou při výpočtu).

ZOTAVENÍ Z CHYBY

po restartu systému

Při optimistické strategii, po restartu:

- Na transakce, jejichž stav bude v důsledku incidentu nedefinovaný je nutné použít ROLLBACK.
- Transakce, které byly úplné před započetím chyby systému, avšak které nebyly dokončeny fyzicky (např. odeslání vyrovnávacích pamětí na disk), je nutné zopakovat (REDO).

synchronizační body - vyznačují v žurnálu hranice mezi dvěma po sobě následujícími transakcemi.

ZOTAVENÍ Z CHYBY MÉDIÍ

- Natáhnutí celé databáze ze záložní kopie (Backup)
- Použití žurnálu k REDO všech ukončených transakcí až do té chvíle, kdy ještě žurnál poskytuje potřebné informace.

PARALELNÍ ZPRACOVÁNÍ TRANSAKCÍ

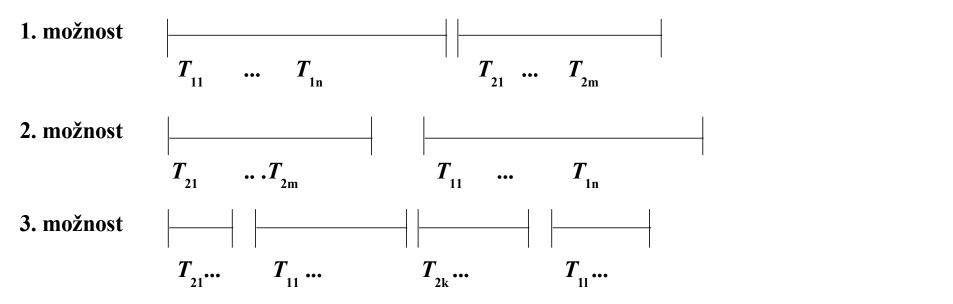
Předpoklad *ploché transakce*, objekty *atomické*, FETCH, resp. OUTPUT přesunou stránku vyrovnávací paměti z/na disk,

READ(X,x) - přiřazuje hodnotu atributu X lokální proměnné x. Není-li stránka s danou hodnotou ve VP, provede se FETCH(X), následuje přiřazení hodnoty X z VP proměnné x.

WRITE(X,x) - přiřazuje hodnotu lokální proměnné x atributu X ve vyrovnávací paměti. Operace má opět dvě fáze - není-li žádaná stránka ve vyrovnávací paměti, provede se FETCH(X), následuje přiřazení proměnné x atributu X ve vyrovnávací paměti.

PARALELNÍ ZPRACOVÁNÍ TRANSAKCÍ

Transakce T_1 a T_2 se skládají z akcí $\{T_{11},...,T_{1n}\}$ a $\{T_{21},...,T_{2m}\}$.

Stanovení pořadí provádění dílčích akcí více transakcí v čase nazveme **rozvrhem**. Maximalizace paralelismu zpracování, tj. vytváření rozvrhu, je věcí **rozvrhovače**.

• nebezpečí ztráty aktualizace (při "prokládání" transakcí)

T ₁	T_2	stav
READ(X)		X = 80
X:=X-5		zrušení 5 rezervací
	READ(X)	X = 80
	X:=X+4	přidání 4 rezervací
WRITE(X)		$\bar{\mathbf{X}} = 75$
READ(Z)		
, ,	WRITE(X)	X = 84
Z := Z + N		

Přestože by hodnota X v databázi měla být 79, je 84.

nebezpečí dočasné aktualizace (při chybě systému)

T ₁	T_2
READ(X)	
X:=X-5	
WRITE(X)	
	READ(X)
	X:=X+4
	WRITE(X)
READ(Z)	
chyba transakce	

Po provedení operace ROLLBACK u transakce T1 bude aktualizace provedená transakcí T2 založena na posléze odvolaných změnách takže výsledek bude chybný.

nebezpečí nekorektního použití agregační funkce

T ₁	<i>T</i> ₃	stav
	sum:=0	čítač počtu rezervací
	READ(A)	
	sum:=sum + A	
•••	•••	
READ(X)		
X:=X-5		
WRITE(X)		
	READ(X)	čte po změně X
	sum:=sum + X	•
	READ(Z)	
	sum:=sum + Z	čte před změnou Z
WRITE(Z)	- 3	p 2 0 0 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2

nebezpečí neopakovatelného čtení

Transakce T1 používající daný kurzor se snaží znovu přečíst řádek, který již jednou četla dříve, ten však již obsahuje jiné hodnoty (nebo neexistuje) díky aktualizaci transakcí T2, která probíhá paralelně.

fantóm

Transakce T1 přečte množinu řádků (jeden příkaz SELECT) a zpracovává je. Mezitím některé z těchto řádků změní transakce T2 (DELETE nebo INSERT). Použije-li T1 týž příkaz (pro jiné kalkulace), obdrží již jinou množinu řádků.

Povolené anomálie v SQL92:

	Úroveň izolace				
Anomálie	0	1	2	3	
dočasná aktualizace	×	-	-	-	
neopakovatelné čtení	×	×	-	-	
fantóm	×	×	×	-	

ANSI SQL nařizuje implicitně úroveň 3

Sériové rozvrhy zachovávají operace každé transakce pohromadě. Pro provedení N transakcí tedy lze naplánovat *N!* různých sériových rozvrhů.

Lze vytvořit i rozvrh, kde jsou operace navzájem **prokládány** ... **paralelní rozvrh**

Přirozeným požadavkem na korektnost je, aby **efekt** paralelního zpracování transakcí byl týž, jako podle nějakého sériového rozvrhu. Rozvrh je **korektní**, když je v **nějakém smyslu ekvivalentní** kterémukoliv sériovému rozvrhu.

O transakčním zpracování, které zaručuje tuto vlastnost se říká, že zaručuje **uspořádatelnost**.

definici ekvivalence založené na komutativitě operací READ a WRITE:

Dvě operace jsou **konfliktní**, jestliže výsledky jejich různého sériového volání nejsou ekvivalentní.

Operace, které nejsou konfliktní nazýváme kompatibilní.

komutativita	$READ_{j}(A)$	$WRITE_{j}(A)$
$READ_{i}(A)$	+	_
$WRITE_{i}(A)$	_	_

Definice 6.2.1: Máme-li rozvrhy S1 a S2 pro množinu transakcí T = {T1,...,TN}, pak **S1 s S2 jsou ekvivalentní** (vzhledem ke konfliktům), jsou-li splněny dvě podmínky:

- 1. Jestliže se v prvním rozvrhu vyskytuje READ(A) v Ti a tato hodnota vznikla z WRITE(A) v transakci Tj, potom totéž musí být zachováno v druhém rozvrhu.
- 2. Jestliže se v prvním rozvrhu vyvolá poslední operace WRITE(A) v Ti, pak totéž musí být i v druhém rozvrhu.

Relativní pořadí konfliktních operací je stejné v S1 i S2.

Příklad 6.2.1: Mějme transakce

T4: {READ(A),akce1(A),WRITE(A),READ(B),akce2(B),WRITE(B)}

T5: {READ(A),akce3(A),WRITE(A),READ(B),akce4(B),WRITE(B)}

S	3		S 4
T ₄	<i>T</i> ₅	T ₄	T ₅
READ(A)		READ(A)	
akce1(A)		akce1(A)	
WRITE(A)			READ(A)
	READ(A)		akce3(A)
	akce3(A)		WRITE(A)
	WRITE(A)		READ(B)
READ(B)		WRITE(A)	
akce2(B)		READ(B)	
WRITE(B)		akce2(B)	
	READ(B)	WRITE(B)	
	akce4(B)		akce4(B)
	WRITE(B)		WRITE(B)

S1:{T4,T5}, S2:{T5,T4}. jsou sériové rozvrhy.

S3 a S4 nejsou sériové.

Zřejmě S3 \equiv S1, S3 \neq S2.

Rozvrh je uspořádatelný, jestliže existuje sériový rozvrh s ním ekvivalentní.

O rozvrhu jsme řekli, že je **uspořádatelný**, jestliže existuje sériový rozvrh s ním ekvivalentní.

Mohou však existovat rozvrhy, které nejsou ekvivalentní se žádným sériovým rozvrhem podle této definice a přesto produkují stejný výsledek jako nějaký sériový rozvrh. Pojem konfliktu je zde založen na **znalosti sémantiky operací**.

Existují možnosti definovat smysluplná kritéria korektnosti, která vůbec nejsou založena na pojmu uspořádatelnost.

Precedenční graf rozvrhu. Jde o orientovaný graf $\{U,H\}$ $U = \{T_i \mid i = 1, 2, ..., n\}$, $H = \{h_{ik}(A)\}$ $h_{ik}(A)...$ vzhledem k manipulacím s objektem A vede hrana od uzlu T_i k uzlu T_k , čímž chceme říci, že rozvrh může být ekvivalentní pouze s takovým sériovým rozvrhem, kde T_i předchází T_k .

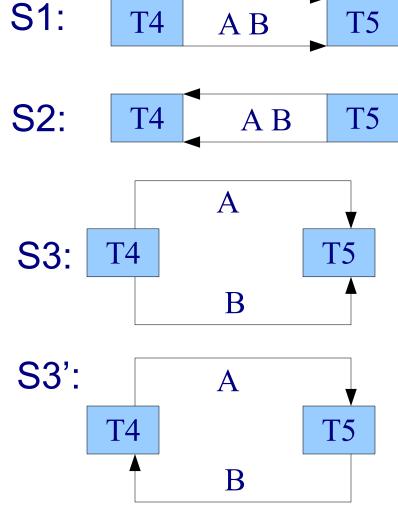
Konstrukce *precedenčního grafu* rozvrhu S pro $\{T_i, T_k\}$. Od uzlu T_j povede hraha k uzlu T_k , jestliže:

- (i) poslední WRITE(A) v T_j je před posledním voláním WRITE(A) v T_k
- (ii) T_j volá WRITE(A) před tím, než T_k volá READ(A) (v T_k se čte z databáze hodnota A, vzniklá v T_j)
- (iii) T_j volá READ(A) před tím, než T_k volá WRITE(A) (v T_j se čte z dB hodnota A, dříve, než se v T_k změní)

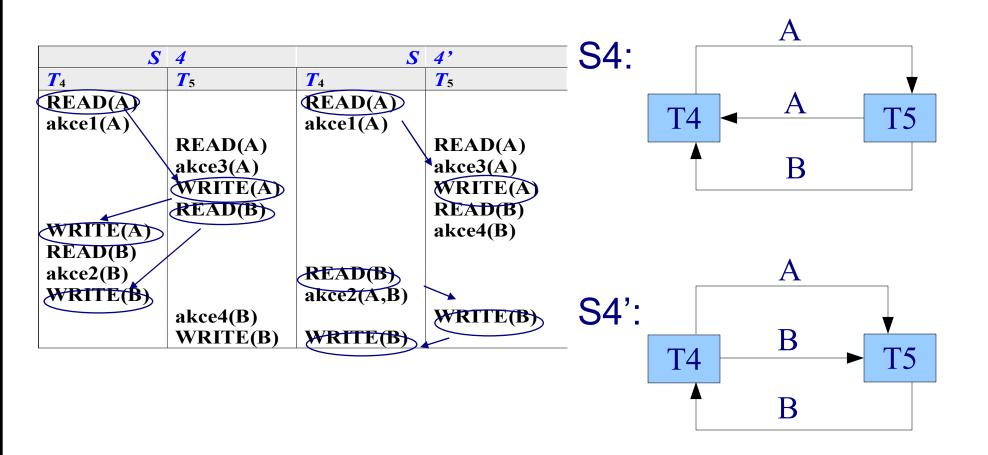
Precedenční grafy k př. 6.2.1

	S 3		S 3'
T ₄	<i>T</i> ₅	T ₄	<i>T</i> ₅
READ(A)		READ(A)	
akce1(A)		akce1(A)	
WRITE(A)		WRITE(A)	
` ,	READ(A)		READ(A)
	akce3(A)		akce3(A)
	WRITE(A)		WRITE(A)
READ(B)			READ(B)
akce2(B)			akce4(B)
WRITE(B)			WRITE(B)
,	READ(B)	READ(B)	
	akce4(B)	akce2(B)	
	WRITE(B)	WRITE(B)	

Rozvrhy S1{T1, T2} a S2 {T2, T1} jsou sériové.

Precedenční grafy k př. 6.2.1

Tvrzení: Rozvrh je **uspořádatelný**, (tedy ekvivalentní některému sériovému rozvrhu), jestliže v jeho precedenčním grafu neexistuje cyklus.

Podle tohoto tvrzení: rozvrh S4 není uspořádatelný, rozvrh S3 je uspořádatelný.

Tvrzení: Dva rozvrhy jsou **ekvivalentní**, jestliže mají stejný precendenční graf.

Testování uspořádatelnosti jakéhokoliv rozvrhu není to nejlepší pro praxi. Časové nároky takového přístupu by zřejmě přesahovaly rozumnou míru.

Přístup z druhé strany:

Konstruovat transakce podle předem daných pravidel tak, že za určitých předpokladů bude každý jejich rozvrh uspořádatelný. Soustavě takových pravidel se obecně říká **protokol**.

Nejznámější protokoly jsou založeny na dynamickém **zamykání** a **odmykání** objektů v databázi.

Jednoduchý model: objekt může být v daném čase uzamčen nejvýše jednou transakcí - Lock(A), Unlock(A)

Transakce, která uzamkla objekt, má právo na něm provádět operace READ a WRITE (a další operace).

Legální rozvrh:

- objekt bude nutné mít v transakci uzamknutý, kdykoliv k němu chce tato transakce přistupovat,
- transakce se nebudou pokoušet uzamknout objekt již uzamknutý jinou transakcí (čekájí na uvolnění zámku).

Pozn:

Samotná legálnost rozvrhu nezaručuje uspořádatelnost.

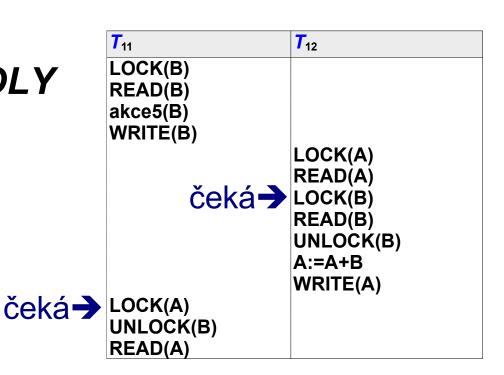
S7 a S8 nemají stejné výsledky. V S7 se *akce7* provádí s jinou hodnotou A, než v S8.

Zamykání a odmykání samo ještě nevede k uspořádatelném u rozvrhu.

	S 7		S 8
<i>T</i> ₉	<i>T</i> ₁₀	T ₉	T_{10}
LOCK(B)		LOCK(B)	
READ(B)		READ(B)	
akce5(B)		akce5(B)	
WRITE(B)		WRITE(B)	
UNLOCK(B)		UNLOCK(B)	
	LOCK(A)	LOCK(A)	
	READ(A)	READ(A)	
	UNLOCK(A)	akce7(A)	
	LOCK(B)	WRITE(A)	
	READ(B)	UNLOCK(A)	
	UNLOCK(B)		LOCK(A)
	A:=A+B		READ(A)
	WRITE(A)		UNLOCK(A)
LOCK(A)			LOCK(B)
READ(A)			READ(B)
akce7(A)			UNLOCK(B)
WRITE(A)			A := A + B
UNLOCK(A)			WRITE(A)

V případech některých rozvrhů může dokonce nastat **uváznutí** (deadlock).

Uváznutí lze řešit tak, že provedeme ROLLBACK jedné transakce. Co tato uzamkla, bude odemknuto, čímž se druhá transakce odblokuje.

Lépe je uváznutí nepřipustit Lépe je uváznutí nepřipustit vhodným návrhem. vhodným návrhem. Co pomůže zde?

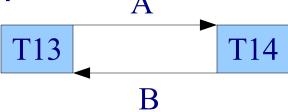
Omezíme se dále na tzv. dobře formované transakce, které podporují přirozené požadavky na transakce:

- a) transakce zamyká objekt, chce-li k němu přistupovat,
- b) transakce nezamyká objekt, když ho již zamkla,
- c) transakce neodmyká objekt, který nezamkla,
- d) na konci transakce nezůstane žádný objekt zamčený.

Stále ještě neznáme postačující podmínku pro to, aby všechny *legální rozvrhy pro dobře formované transakce* byly uspořádatelné. Konzistence databáze totiž není zaručena tím, že objekt odemkneme bezprostředně po manipulaci s ním.

T ₁₃	T ₁₄
LOCK(A)	
READ(A)	
WRITE(A)	
UNLOCK(A)	
	LOCK(A)
	READ(A)
	WRITE(A)
	UNLOCK(A)
	LOCK(B)
	READ(B)
	WRITE(B)
	UNLOCK(B)
LOCK(B)	
READ(B)	
WRITE(B)	
UNLOCK(B)	

Precendenční graf pro tento rozvrh:

není tedy uspořádatelný.

Pomůže, když uvažované transakce budou dvoufázové.
Prohodíme-li UNLOCK(A) s LOCK(B)
v T14 bude tato transakce dvoufázová.

Uzamykací protokol je obecně množina pravidel, které udávají, kdy transakce bude uzamykat a odmykat objekty databáze.

T ₁₅
LOCK(B)
READ(B)
akce5(B)
WRITE(B)
LOCK(A)
READ(A)
akce7(A)
WRITE(A)
UNLOCK(B)
UNLOCK(A)

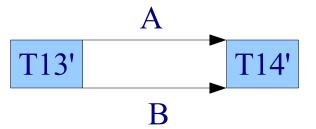
Dvoufázová transakce:

- 1. fáze uzamyká se, nic neodemyká
- 2. fáze od prvního odemknutí, do konce se už nic nezamyká

Tvrzení 6.2. Jestliže všechny transakce v dané množině transakcí T jsou dobře formované a dvoufázové, pak každý jejich legální rozvrh je uspořádatelný.

<i>T</i> ₁₄ '
14
LOCK(A)
READ(A)
Akce, WRITE(A)
ARCE, WITH LA
LOCK(B)
READ(B)
UNLOCK(A)
Akce, WRITE(B)
UNLOCK(B)

Precendenční graf pro tento rozvrh:

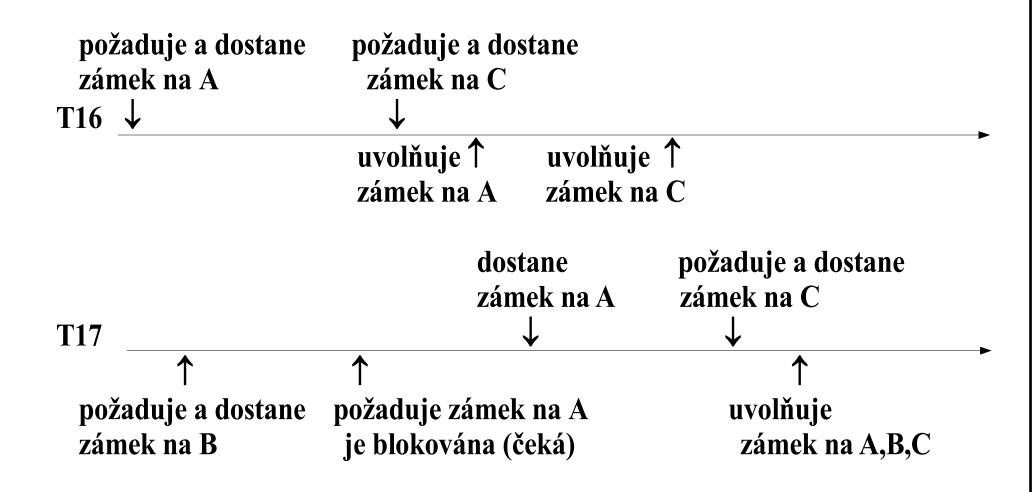

Je tedy uspořádatelný, ač T13' není dvoufázová. Nevylučujeme existenci uspořádatelného legálního rozvrhu (ne)dobře formovaných nedvoufázových transakcí.

T ₁₆	T ₁₇
LOCK(A)	
READ(A)	
	LOCK(B)
	READ(B)
LOCK(C)	
READ(C)	
WRITE(A)	
UNLOCK(A)	
	LOCK(A)
	READ(A)
	WRITE(B)
WRITE(C)	
UNLOCK(C)	
	LOCK(C)
	READ(C)
	WRITE(C)
	UNLOCK(A)
	UNLOCK(B)
	UNLOCK(C)

Jeden z uspořádatelných dvoufázových rozvrhů T16 a T17.

Transakce T17 jednou čeká na uvolnění zámku pro A, jednou na uvolnění zámku C. Kdyby LOCK(A), resp. LOCK(C) byly v rozvrhu před UNLOCK(A), resp. UNLOCK(C) v transakci T16, rozvrh by se stal nelegálním.

Uváznutí jsou pro uzamykání dle dvoufázového protokolu typická.

	<i>T</i> ₁₉		T_{20}
1	LOCK(A)	4	LOCK(B)
2	READ(A)	5	READ(B)
3	WRITE(A)	6	WRITE(B)
	LOCK(B)		LOCK(A)
	READ(B)		READ(A)
	UNLOCK(A)		UNLOCK(B)
	WRITE(B)		WRITE(A)
	UNLOCK(B)		UNLOCK(A)

Rozvrh, plánující naznačené provádění kroků transakcí vede k **uváznutí**. Nelze pokračovat ani s LOCK(B), ani s LOCK(A). Tomuto nedostatku lze předejít tím, že ke společným objektům se v obou transakcích bude přistupovat ve stejném pořadí.